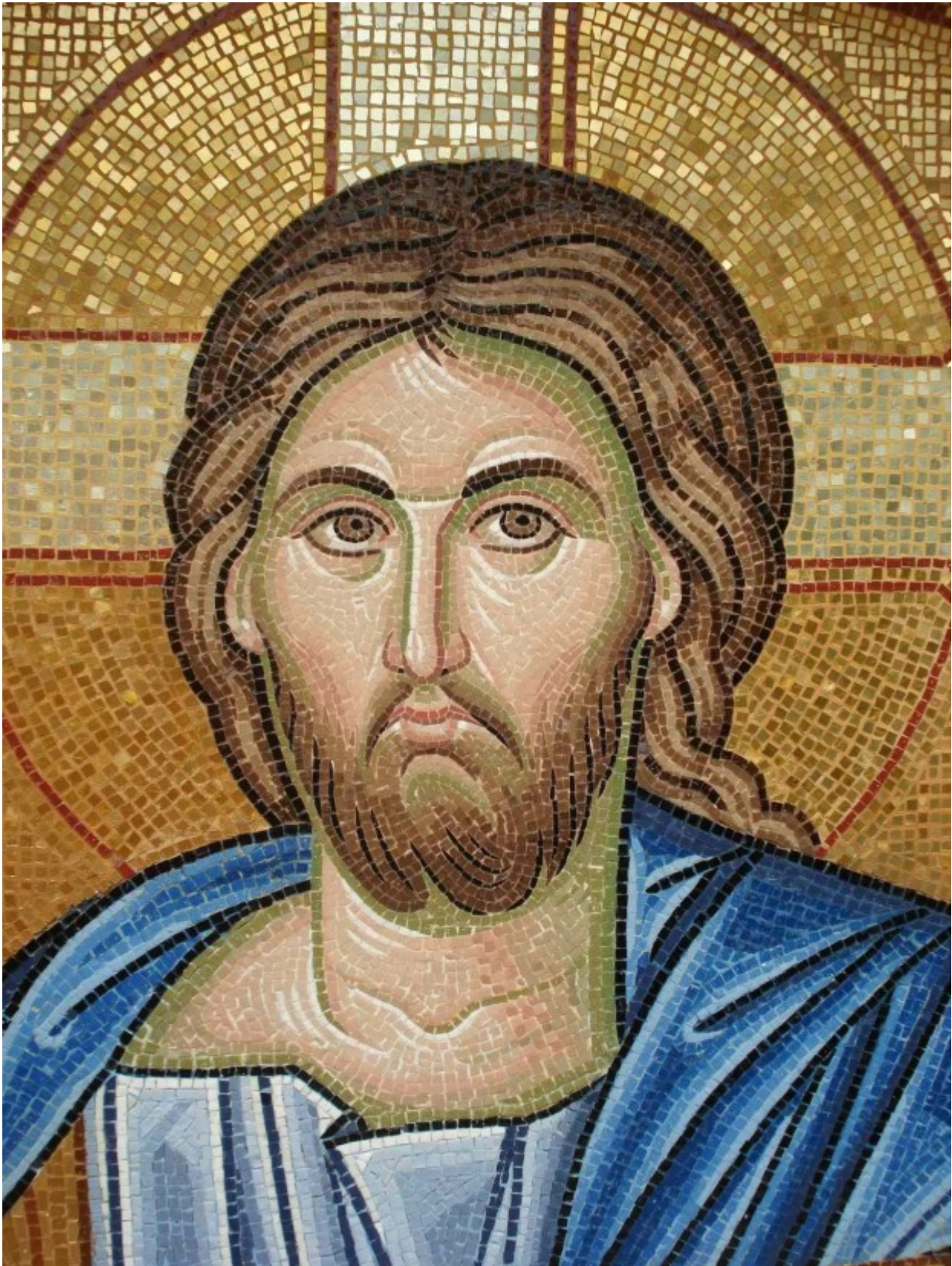

Η συνάντηση του Ιησού με τους Έλληνες

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Ιωάννης είναι ο μόνος Ευαγγελιστής, ο οποίος περιλαμβάνει το

περιστατικό της συναντήσεως του Ιησού με τους Έλληνες αμέσως μετά τη θριαμβευτική του είσοδο στην Ιερουσαλήμ : *Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.*

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να τονισθεῖ είναι ὅτι, ἀντίθετα με την ἀποψη μερικῶν ἐρευνητῶν, ὁ Ἑλληνισμὸς συνδέεται στενά με την ὅλη προοπτική του κατὰ Ἰωάννη Ευαγγελίου. Υπάρχει πρῶτα σ' αὐτό μια χαρακτηριστική ἐμφαση στον οἰκουμενικὸ χαρακτήρα καὶ στην ἀποστολή του Ἰησοῦ Χριστοῦ, μια διεύρυνση του ορίζοντος τῆς σωτηρίας που προσφέρει ὁ Χριστὸς σε παγκόσμια κλίμακα. Ὁ Χριστὸς, τονίζεται, ἦλθε στον κόσμον γιὰ νὰ φωτίσῃ «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» • εἶναι «ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», ὁ ὁποῖος θὰ ἐλκύσῃ «πάντας» κοντά του, ὥστε νὰ «σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». Ἡ προφητεία του ἀρχιερέως ὅτι ὁ Ἰησοῦς «ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ... οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον (δηλαδή των Ἰουδαίων), ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν», σε συνδυασμὸ με τὴ φράση του Ἰησοῦ «καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω , ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης» μαρτυρεῖ συνειδητὴ προσπάθεια του Ἰωάννη νὰ διευρύνῃ τὸν ὀρίζοντα τοῦ Χριστιανισμοῦ ὥστε νὰ περιλάβῃ καὶ τοὺς λεγόμενους ἐθνικούς.

Το συμπέρασμα που προκύπτει εἶναι ὅτι οἱ ὁμοεθνεῖς τοῦ Εβραίου ἐναντιώθηκαν στον Ἰησοῦ, ἐκεῖνος ἀπευθύνεται στους Ἕλληνες. Αὐτό που πρέπει ἐπίσης νὰ ἀξιολογηθεῖ εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ζητοῦν τὴ μεσολάβηση τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀνδρέα που ἔχουν ἐλληνικά ὀνόματα.

Στην συγκεκριμένη ἀναφορὰ ὁ Ἰωάννης δὲν μεταφέρει τι διημείφθη μεταξύ του Ἰησοῦ καὶ των Ἑλλήνων ἀλλὰ μόνο τὴν ἀντίδραση καὶ τὸ σχόλιο τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν του ἀνακοινώνεται ὅτι θέλουν νὰ τὸν συναντήσουν οἱ Ἕλληνες. Θα πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ Χριστὸς σε κανένα ἄλλο σημεῖο δὲν λέει, με τὴν ευκαιρία τῆς συνάντησης του με κάποιους ἀνθρώπους, ὅτι ἦλθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ δοξασθεῖ, παρὰ μόνο ὅταν ζητοῦν νὰ τὸν γνωρίσουν οἱ Ἕλληνες.

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.»

Δηλαδή ὁ Ἰησοῦς σχολιάζοντας τὸ αἶτημα των Ἑλλήνων νὰ Τὸν ἰδοῦν, προέβλεψε ὅχι μόνο τὴ ευρύτατη διάδοση τοῦ κηρύγματός τους ἀλλὰ καὶ τὴν προυπόθεση γιὰ τὴ σωτηρία τους.

«Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Ὁ Ἰησοῦς ξεκαθαρίζει ὅτι ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦν, ἀνεξάρτητα τῆς ἐθνικότητάς τους, θὰ τιμηθοῦν ἀπὸ τὸ Πατέρα Θεό».

Στο Ευαγγέλιο τοῦ ὁ Ἰωάννης μιλά με ἐπαινετικά λόγια γιὰ τοὺς

Έλληνες. Για ένα μεγάλο μέρος της ζωής του έζησε όχι μόνο στην έρημη Πάτμο, όπου έγραψε την Αποκάλυψη αλλά και στην ελληνικότατη Έφεσο την πατρίδα του Ηράκλειτου και εκεί ήρθε σε επαφή με το ελληνικό πνεύμα, Έπειτα υπάρχουν σαφείς αναφορές του Ευαγγελίου στους Έλληνες. Στο στίχο 7, 35 οι Ιουδαίοι εμφανίζονται να προλέγουν ασυνείδητα ότι ο Χριστός θα κηρυχθή στους Έλληνες: «ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρίσκομεν αὐτόν ; μή εἰς τὴν διασποράν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας ; ».Και κάτι περισσότερο: ο Ιωάννης εμφανίζει τη δημόσια δράση του Ιησού στην ολοκλήρωσή της τη στιγμή ακριβώς που Έλληνες ζητούν να τον δουν (12, 20). Την επαφή με τους Έλληνες θεωρεί ο Ιησούς ως την «ώρα», δηλαδή τον προκαθορισμένο από το σχέδιο του Θεού «καιρό», που θα «δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» με την επάνοδό του στη δόξα του Θεού δια μέσου του σταυρού και της αναστάσεως. Η φράση αυτή του τετάρτου ευαγγελίου υπενθυμίζει όσα ισχύουν και για τον Πάυλο: η προσχώρηση των Ελλήνων στον Χριστιανισμό ήταν το πιο εντυπωσιακό ιστορικό γεγονός του αρχικού Χριστιανισμού στα μάτια των ιδίων των πρώτων αποστόλων.

Το ευαγγέλιο του Ιωάννου, γραμμένο σε μια εποχή που η Εκκλησία αποτελούνταν βασικά από Έλληνες, εκφράζει και αυτό τη συνείδηση, πως η ιστορική πορεία του Χριστιανισμού ήταν δεμένη πια με τον Ελληνισμό.

«Έλληνες συναντούν το Χριστό, μετά τη διδασκαλία του», Ιωάννης, ΙΒ', 20-23.

Βυζαντινή μικρογραφία, Εθνική Βιβλιοθήκη Παρισίων.

Πηγή: vizantinaistorika.blogspot.gr